

System oceniania z religii dla klasy IV szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo

według podręcznika „Odkrywam życie z Jezusem” nr AZ-14-01/18-KI-19/23

zgodnego z programem nauczania nr AZ-1-01/18

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopielniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych i proponuje rozwiązania nietypowe,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu diecezjalnym, powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	- wykonane wszystkie zadania - staranne pismo - własne materiały - ilustracje itp.	- starannie prowadzony - wszystkie zadania	- zapis staranny - luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	- ćwiczenia czytelne - braki w zadaniach (do 40% tematów)	- pismo niestaranne - liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	- wiadomości zawarte w podręczniku - wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język - używanie prawidłowych pojęć	- wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem - odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	- wyuczone na pamięć wiadomości - uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami - potrzebna pomoc nauczyciela	- wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć - odpowiedź niestaranna - częste pytania naprowadzające	- słabe wiązanie faktów i wiadomości - chaos myślowy i słowny - odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy - dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	- uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji - korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	- uczeń zawsze przygotowany do lekcji - często zgłasza się do odpowiedzi - wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	- wielokrotnie pomaga w różnych pracach - pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, wykazuje dużo własnej inicjatywy - aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych	- starannie wykonuje powierzone zadania - przejawia postawę apostołską	- niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie - czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Jezus uczy mnie być blisko Niego	- wymienia zasady współpracy z kolegami i koleżankami oraz nauczycielami w roku szkolnym, - podaje, czym jest łaska uświęcająca, - wymienia części Mszy Świętej oraz części obrzędów wstępnych, liturgii słowa, liturgii eucharystycznej, - podaje, kiedy ma obowiązek uczestniczyć we Mszy Świętej, - podaje, że homilia jest wyjaśnieniem słowa Bożego, - podaje, jakie postawy przyjmujemy podczas liturgii słowa i liturgii eucharystycznej (B.13.2), - prawidłowo odpowiada na wezwania podczas liturgii Mszy Świętej, - podaje prawdę, że podczas Mszy Świętej Jezus przemienia chleb w swoje Ciało i wino w swoją Krew, - wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), - wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania (B.9.2), - wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania (B.10.2), - podaje z pamięci dziesięć przykazań Bożych.	- wyjaśnia znaczenie katechezy w pogłębianiu więzi z Jezusem, - omawia przypowieści: o budowie wieży, o siewcy, o uczcie (C.6.2), - podaje prawdę, że Bóg ma plan dla życia każdego człowieka, - wyjaśnia, że liturgia jest miejscem spotkania z Jezusem (B.1.1), - wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych (B.2.1), - wskazuje, kiedy podczas Mszy Świętej czytane jest słowo Boże (F.1.6), - uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego domaga się wprowadzania go w życie (F.1.3), - wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia można złożyć Bogu w ofierze (F.1.11), - uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania (B.15.1), - wyjaśnia, na czym polega praktyka pierwszych piątków miesiąca, - wyjaśnia przesłanie pierwszych trzech przykazań, - wyjaśnia, dlaczego przyjaciel Jezusa powinien wypełniać przykazania Boże, - podaje przykłady zachowywania przykazań Bożych (I-III) w codzienności (C.1.6).	- wyjaśnia, na czym polega godne uczestnictwo w Eucharystii, - wymienia wybrane czynności liturgiczne wykonywane podczas Mszy Świętej, - podaje prawdę, że Jezus pragnie, by ludzie Go słuchali, - opowiada o rozmnożeniu chleba przez Jezusa, - opowiada o uzdrowieniu paralityka, - opowiada o rozmowie bogatego młodzieńca z Jezusem, - wymienia rodzaje modlitwy (prośba, dziękczynienie, przeproszenie i uwielbienie).	- odnosi symbolikę właściwego stroju z przypowieści do potrzeby czystości duchowej, - wyjaśnia znaczenie czynności liturgicznych wykonywanych podczas Mszy Świętej, - wyjaśnia, że podczas liturgii słowa prowadzimy dialog z Bogiem, - uzasadnia potrzebę skupienia, wyciszenia, zrozumienia oraz uważnego słuchania słowa Bożego, - wyjaśnia, dlaczego przykazania o relacji człowieka wobec Boga są jako pierwsze w Dekalogu, - uzasadnia, dlaczego obowiązkiem przyjaciela Jezusa jest systematyczny udział w niedzielnej Mszy Świętej.	- porównuje Mszę Świętą do uczty, na którą zaprasza Jezus, - wyjaśnia znaczenie postaw przyjmowanych podczas liturgii, - wyjaśnia, na czym polega wspólnotowy wymiar Mszy Świętej, - wyjaśnia, dlaczego należy wynagradzać Bogu za grzechy swoje i całego świata.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Jezus uczy mnie przyjaźni	• podaje prawdę, że modlitwy „Ojcze nasz” nauczył nas Jezus, • wymienia przykładowe sytuacje, w których odmawia się Modlitwę Pańską (D.4.3), • wymienia cnoty boskie, • wyjaśnia, że podczas Mszy wszyscy wspólnie wyznają wiarę w Boga. • wymienia uczynki miłosierne, o których mówi Jezus, • podaje prawdę, że Jezus pragnie pomagać ludziom, • podaje przykłady niesienia pomocy drugiemu człowiekowi (C.5.2) – starszym i chorym, • podaje prawdę, że Jezus uczy ludzi pokory, • wymienia grzechy główne i podaje ich przeciwieństwa, • podaje prawdę, że Bóg jest Stwórcą całego świata, • wskazuje właściwe postawy w stosunku do otaczającego środowiska, przyrody (C.3.3), • podaje przykłady troski o świat przyrody.	• omawia schemat i klasyfikuje wezwania Modlitwy Pańskiej odnoszące się do Boga i do człowieka (D.4.2), • wyjaśnia, że Msza Święta łączy uczniów Jezusa i pozwala im cieszyć się spotkaniem we wspólnocie (F.1.4), • podaje z pamięci treść <i>Wyznania wiary</i> (A.6.4) i wyjaśnia wybrane prawdy wiary, • omawia uczynki miłosierdzia (E.4.7) co do ciała i podaje ich przykłady, • opowiada, jak wyglądał spór apostołów o pierwszeństwo, • wyjaśnia, że udział we Mszy św. ma prowadzić do dawania świadectwa w codziennym życiu (F.1.2) przez okazywanie pokory. • uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania (C.3.4), • wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga (A.1.1), • opowiada przypowieść o chwaście (C.6.2).	• wymienia prośby z modlitwy „Ojcze nasz”, • podaje, kiedy podczas Mszy Świętej wypowiadane są: <i>Credo</i>, modlitwa „Ojcze nasz”, • opowiada o wyznaniu wiary św. Piotra, • uzasadnia, że warto być wytrwałym, by poznawać Boga, • wyjaśnia, na czym polega pokora wobec Boga i ludzi, • wyjaśnia, że zbytnie przywiązanie do dóbr materialnych prowadzi do niepokoju duchowego i lęku o ich utratę, • wyjaśnia istotę wybranych grzechów głównych, • wymienia elementy liturgii Mszy Świętej, które wyrażają pokorę, • opowiada perykopę o głupim bogaczu, • wyjaśnia, dlaczego lepiej jest troszczyć się o świat niż sprzątać go.	• wyjaśnia wspólnotowy charakter Modlitwy Pańskiej, • wyjaśnia, czym jest cnota wiary, • wyjaśnia, że Jezus pragnie pomagać ludziom w ich problemach, • podaje, czym jest sakrament namaszczenia chorych i jakie przynosi owoce, • wyjaśnia, że od troski o dobra materialne ważniejsza jest troska o przyjaźń z Bogiem, • podaje, za co dziękujemy Bogu podczas Mszy Świętej (V modlitwa eucharystyczna).	• wyjaśnia, dlaczego Jezus stawia dziecko za wzór dla dorosłych, • omawia postawę bł. P. Frassatiego wobec rzeczy materialnych. • wyjaśnia, dlaczego św. Franciszek z Asyżu jest patronem ekologów.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Jezus uczy mnie wdzięczności	• opisuje, jak należy zachować się bezpośrednio przed i po przyjęciu Komunii Świętej (B.14.3), • wyjaśnia, czym jest wdzięczność, • wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne (C.6.1) – Marię i Martę, • podaje prawdę, że dla Jezusa największą troską jest zbawienie ludzi, • wyjaśnia, że Bóg opiekuje się ludźmi przez anioła stróża, • podaje, jak wygląda procesja z darami podczas liturgii eucharystycznej, • mówi z pamięci słowa aniołów, którymi się modli podczas Mszy, • wyjaśnia symbolikę chleba składanego na ołtarzu.	• opowiada perykopę o uzdrowieniu trędowatych, • wyjaśnia, dlaczego wdzięczność jest ważną cechą człowieka, • wyjaśnia, na czym polega modlitwa dziękczynna (D.1.6), • omawia słowa przywitania przez kapłana na początku Mszy Świętej, • wyjaśnia, że Bóg jest zawsze blisko nas (A.2.1) i chce się nami opiekować, • wyjaśnia, że dary pochodzące od Boga: chrzest i wiara (A.2.4), są pomocą na drodze do zbawienia, • wyjaśnia, na czym polega bezinteresowność, • wyjaśnia, że składamy Bogu na ołtarzu to, co jest otrzymaliśmy w darze od Niego.	• podaje, kiedy podczas Mszy Świętej wierni wyrażają swoją wdzięczność wobec Boga, • uzasadnia wartość wdzięczności, • opowiada o spotkaniu Jezusa z Marią i Martą, • uzasadnia, dlaczego należy zachować równowagę pomiędzy sprawami materialnymi a duchowymi, • uzasadnia, że warto cieszyć się z tego, co się posiada, • wyjaśnia, czym jest Boża opatrzność, • opowiada perykopę o ubogiej wdowie	• opowiada, jak Jezus opiekował się apostołami, • uzasadnia, że hojność może być wyrazem wdzięczności za dobro otrzymane od Boga, • wyjaśnia, dlaczego podczas Mszy składana jest także ofiara na tacę.	• wyjaśnia, że Jezus przyjmuje wiernych na Mszy Świętej jak gości, • podaje przykłady fundowania darów na rzecz kościoła parafialnego i parafii.

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Jezus uczy mnie przepraszać i przebaczać	• wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty i pojednania (B.9.1), • wymienia warunki sakramentu pokuty (B.10.1) na podstawie omawianej przypowieści, • wyróżnia grzechy przeciw Bogu i bliźnim (F.1.5), • wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia, żal za grzechy, polega mocne postanowienie poprawy, szczerą spowiedź i zadośćuczynienie, • wskazuje, negatywne konsekwencje grzechów wobec Boga, siebie i bliźnich (F.1.5), • wyróżnia grzechy przeciw Bogu i bliźnim (B.13.1) popełnione myślą od grzechów popełnionych słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem, • podaje prawdę, że Jezus chce przebaczać ludziom grzechy ponieważ ich kocha, • wyjaśnia, czym jest utrata łaski uświęcającej, • podaje prawdę, że Jezus pragnie, by ludzie odeszli od zła i czynili dobro, • wyjaśnia, na czym polega uczciwość (C.3.3), • podaje przykłady uczynków miłosiernych (E.4.7) co do duszy, • wyjaśnia, na czym polega prawdomówność (C.3.3), • uzasadnia, że przed spotkaniem z Jezusem na Mszy należy pojednać się z bliźnimi, • opowiada, jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii (B.13.4).	• opowiada przypowieść: o miłosiernym ojcu, o dwóch synach (C.6.2), • wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), • wyjaśnia, dlaczego należy ponosić konsekwencje swoich decyzji i czynów, • wyjaśnia uczynki miłosierne (E.4.6) co do duszy, • wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), • uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), • wskazuje, w czym może naśladować świętych (C.6.1) – św. Stanisław Kostka, • podaje przykłady trudności w życiu, w których może prosić Boga o pomoc, • charakteryzuje modlitwę indywidualną (D.1.3).	• wyjaśnia, że grzech jest zagrożeniem człowieka i przeszkodą w budowaniu przyjaźni z Jezusem, • opowiada scenę zaparcia się Jezusa przez Piotra, • podaje, kiedy wypowiada się słowa spowiedzi powszechnej podczas Mszy. • wymienia konsekwencje grzechu w życiu osobistym i wspólnotowym. • opowiada historię spotkania Zacheusza z Jezusem, • wyjaśnia, na czym polega złota zasada postępowania, • wyjaśnia, na czym polega szacunek wobec innych w świecie wirtualnym. • wyjaśnia biblijną symbolikę budowy domu, • wyjaśnia słowa Jezusa na temat składania darów Panu Bogu (Mt 5,23-24), • wyjaśnia zasady kontaktowania się w świecie wirtualnym.	• wyjaśnia, dlaczego w trosce o własne sumienie potrzebna jest konsekwencja, • opowiada historię nawrócenia łotra na krzyżu, • charakteryzuje grzechy wobec siebie, innych osób i wspólnoty, • uzasadnia potrzebę naprawienia krzywd i zadośćuczynienia, • opowiada o objawieniach w La Salette i prośbie Maryi o dobre życie, • uzasadnia, że każdy ma prawo do poszanowania osoby, • opowiada o nauce i pracy nad sobą św. Stanisława Kostki, • wskazuje, że nieporozumienia często wynikają z niewłaściwej komunikacji, • podaje, na czym polega indywidualna modlitwa przed Mszą Świętą.	• uzasadnia, dlaczego należy rozważać dobre i złe strony podejmowanych decyzji, • wymienia konsekwencje grzechu w życiu osobistym i wspólnotowym, • uzasadnia potrzebę systematyczności w obowiązkach szkolnych i domowych, • uzasadnia potrzebę wyjaśniania sytuacji konfliktowych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Jezus uczy mnie modlitwy prośby	• wyjaśnia, na czym polega modlitwa prośby, • podaje przykłady, kiedy modli się wspólnie z innymi, • podaje, że na początku Mszy Świętej wierni wypowiadają w ciszy swoją intencję, • wymienia przejawy dobra i zła w świecie (C.2.1), • opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu (C.6.2), • podaje przykłady, kiedy należy stawać w obronie słabszych, • podaje przykłady posłuszeństwa wobec dorosłych, nawet jeśli odczuwa wewnętrzny bunt, • uzasadnia, dlaczego winien być posłuszny rodzicom, opiekunom i nauczycielom, • podaje prawdę, że za wykorzystanie swych talentów do dobra nagrodą jest niebo.	• charakteryzuje modlitwę wspólnotową (D.1.3), • podaje przykłady wezwań modlitwy wiernych, • wskazuje, w czym może naśladować świętych (C.6.1) – św. Jerzego, • układa wezwania modlitwy błagalnej (D.1.8), • uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2), • opowiada o uzdrowieniu chromego nad sadzawką, • prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9), • wyjaśnia, czym jest cnota roztropności, • opowiada przypowieść: o pannach roztropnych i nierozsądnych i o talentach (C.6.2), • uzasadnia, że w zdobywaniu nieba potrzebna jest wiara i wytrwała praca nad sobą.	• podaje, kiedy podczas liturgii słowa jest modlitwa powszechna, • wyjaśnia, dlaczego modlimy się we wspólnocie Kościoła. • wyjaśnia, czym jest cnota męstwa, • wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo wobec Boga, • wyjaśnia, że do nieba dążymy wspólnie we wspólnocie Kościoła, • wyjaśnia, że troska o rozwój uzdolnień powinna być jednocześnie troską o zbawienie, • wyjaśnia, że nie wolno wykorzystywać otrzymanych talentów do czynienia zła.	• wyjaśnia słowa Jezusa o wspólnej modlitwie (Mt 18,19-20), • wyjaśnia, dlaczego wstawimy się do Boga w intencji innych osób, • wyjaśnia, dlaczego Bóg nie spełnia próśb, które są niezgodne z Jego wolą, • uzasadnia, że każdy ma jakieś umiejętności, które otrzymał od Boga, • uzasadnia, dlaczego roztropnie należy rozwijać swoje talenty.	• wyjaśnia, że w przypowieści przyjscie pana młodego oznacza spotkanie z Jezusem na końcu świata, • uzasadnia, dlaczego panny rozsądne mogą być wzorem roztropności.

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Jezus uczy mnie uwielbienia. Rok liturgiczny	• podaje, że modląc się na różańcu poznajemy życie Jezusa i uwielbiamy Go, • podaje części i tajemnice różańca, • wymienia postawy i zachowania nagradzane przez Boga i te, które zasługują na potępienie, • podaje, kiedy świętujemy Uroczystość Chrystusa Króla, • podaje, czym jest Adwent i charakteryzuje ten okres liturgiczny (B.4.1), • podaje, że wśród przygotowań do świąt Bożego Narodzenia powinna być spowiedź, • opowiada o narodzeniu Jezusa, • podaje prawdę, że Jezus jest Synem Boga urodzonym przez Maryję, • wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2), • podaje przykłady zwyczajów (w domu i parafii) związanych z Bożym Narodzeniem, • opowiada o pokłonie mędrców, • wskazuje, w jaki sposób może wspierać pracę misjonarza (F.2.2), • wyjaśnia, czym jest Wielki Post, • opowiada o kuszeniu Jezusa, • podaje, kiedy chrześcijanina obowiązuje post i wstrzemięźliwość, • podaje przykłady, jak może wyrazić wdzięczność Jezusowi za Jego ofiarę (A.4.3),	• wyjaśnia potrzebę modlitwy uwielbienia (D.1.5), • uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach różańcowych (B.7.1), • opowiada, jak wyglądają nabożeństwa różańcowe, • na podstawie tekstu biblijnego opowiada o powtórnym przyjściu Pana Jezusa (A.6.1), • wyjaśnia znaczenie postanowień adwentowych, • uzasadnia religijny wymiar świętowania Bożego Narodzenia (B.5.1), • opowiada o zwyczajach związanych ze świętem Trzech Króli (B.5.2), • podaje prawdę, że uroczystość Objawienia Pańskiego jest świętem dzieł misyjnych, • wyjaśnia, na czym polega sens pracy misjonarza (F.2.1), • uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach drogi krzyżowej (B.7.1), • uzasadnia konieczność modlitwy i wyrzeczenia w walce z pokusami, • podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa: gotowość na wypełnienie woli Bożej (D.3.2), • omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8), • podaje warunki skuteczności modlitwy: zgodność z wolą Boga (D.3.3),	• opowiada o objawieniach Matki Bożej w Gietrzwałdzie, • wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej w nawiązaniu do tych objawień, • wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa, • podaje, kim był Jan Chrzciciel i opowiada o jego misji, • wyjaśnia, na czym polega „prostowanie drogi” dla Jezusa, • opisuje warunki, w jakich narodził się Jezus, • podaje przykłady, jak może przywitać przychodzącego na świat Zbawiciela, • wyjaśnia, co oznacza pokłon oddawany Jezusowi przez mędrców, • wyjaśnia nazwę uroczystości Objawienia Pańskiego, • definiuje pojęcia: kuszenie, pokusa, post, wstrzemięźliwość, szatan, • wymienia i wyjaśnia pokusy stawiane Jezusowi przez szatana, • opowiada o modlitwie Jezusa w ogrodzie Oliwnym, • opowiada o męce Pana Jezusa i Jego śmierci na krzyżu,	• opowiada perykopę o sędzie ostatecznym i wyjaśnia użyte w niej symbole, • uzasadnia, że przygotowanie duchowe na Boże Narodzenie jest ważniejsze od przygotowań materialnych, • wyjaśnia, że Jezus „rodzi się” w sercach ludzi, gdy przyjmują Najświętszy Sakrament, • wyjaśnia, na czym polegało spełnienie przez Jezusa woli Ojca,	• charakteryzuje Bożą sprawiedliwość, • podaje przykłady różnych inicjatyw wspierających misję, • charakteryzuje nabożeństwa wielkopostne.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Jezus uczy mnie uwielbienia. Rok liturgiczny	- wymienia symbole Chrystusa zmartwychwstałego, - wymienia najważniejsze zwyczaje związane z uroczystościami (B.5.2), - podaje prawdę, że Jezus wybrał chleb, by pozostać z nami pod jego postacią, - opowiada o tradycjach związanych z uroczystością Bożego Ciała w Polsce i parafii, - podaje, do czego Jezus przed wniebowstąpieniem zobowiązał swych uczniów, - wymienia sposoby świadczenia o Jezusie, - podaje prawdę, że Duch Święty to trzecia Osoba Boska, - wymienia i wyjaśnia biblijne symbole Ducha Świętego, - wymienia dary Ducha Świętego.	- na podstawie tekstu biblijnego opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa (A.4.1), - wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką Zmartwychwstania Chrystusa (B.6.1), - wyjaśnia symbole Chrystusa zmartwychwstałego, - wylicza i omawia elementy świętowania Wielkanocy (B.5.3), - wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych (B.2.1), - opowiada treść perykopy o wniebowstąpieniu Jezusa, - opowiada o misji Kościoła (A.5.1), - na podstawie tekstu biblijnego opowiada o zesłaniu Ducha Świętego (A.4.1), - wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2).	- uzasadnia, że uczestnictwo w niedzielnej Mszy Świętej jest wyznaniem wiary w zmartwychwstanie, - wyjaśnia symbolikę pokarmów błogosławionych w Wielką Sobotę, - wyjaśnia, dlaczego udział w procesji Bożego Ciała jest świadectwem wiary, - wymienia sposoby oddawania czci Bogu (gesty, adoracja...), - uzasadnia, że chrześcijanin powinien łączyć wypełnianie codziennych obowiązków z „patrzeniem w niebo”, czyli modlitwą i oczekiwaniem na powtórne przyjście Jezusa, - wyjaśnia dary, z którymi przychodzi Duch Święty, - wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina.	- podaje, gdzie znajduje się (historyczny) pusty grób Jezusa, - wyjaśnia istotę przygotowanego przez Jezusa miejsca w niebie.	